

Jest taki film, który łączy z oczu wyciska
Jest taka pieśń, co Cię dreszczem przeszywa
Jest taki wiersz, który za gardło nas ściska
I obraz jest co nasze serca zdobywa

Jest taki dom, co zdoła pejzaż uroczy
I ogród jest, który ma nastrój niezwykły
I krzesła i stół, co formą swą cieszą oczy
I lampy cieni, która ma kształt fantastyczny

Jakże ubogi byłby świat
Bez sztuki, źródła wzruszeń
To najpiękniejszy życia kwiat
Sztuka kształtuje nam dusze

Jakże ubogi byłby świat
Bez sztuki, źródła wzruszeń
To najpiękniejszy życia kwiat
Sztuka kształtuje nam dusze

Człowiek, który został na szarość skazany
Szarych okien i ulic i domów i drzew
Z głodu piękna porozbija wszystkie ściany
By usłyszeć odległy, pełny szczęścia śpiew

Człowiek odgradzony od sztuki bezcennej
Od bogactwa kolorów i dźwięków i słów
Zwiędnie jak roślina bez wody zbawiennej
Życie nie można bez piękna, bez marzeń, bez snów

Jakże ubogi byłby świat
Bez sztuki, źródła wzruszeń
To najpiękniejszy życia kwiat
Sztuka kształtuje nam dusze

Jakże ubogi byłby świat
Bez sztuki, źródła wzruszeń
To najpiękniejszy życia kwiat
Sztuka kształtuje nam dusze

Nie ma chwili wspanialszej nad koncert gdy brzmi
Polonezem Chopina, gdy wirtuoz gra
Lub gdy w słońcu porannym obraz złotem lśni
Magią kreski van Gogha, która obraz tka

Cóż wypełnia samotność tak pięknie jak ta
Mała książka z wierszami wieszczą Adama
Cóż tak przestrzeń ogarnia, tak pięknie z nią gra
Jak Michała Anioła do niebios brama

Jakże ubogi byłby świat
Bez sztuki, źródła wzruszeń
To najpiękniejszy życia kwiat
Sztuka kształtuje nam dusze

Jakże ubogi byłby świat
Bez sztuki, źródła wzruszeń

To najpiękniejszy życia kwiat
Sztuka kształtuje nam dusze